

[Jens Thomsen.]

Mælk faar saa til Gængæld en tilsvarende Pris over de 4 Kr. 45 Øre.

I en pinlig Situation var aabenbart ogsaa det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling). Han sagde, at Prisen 4 Kr. 45 Øre er meget beskeden, og man maa erindre, at Omkostningerne er steget stærkt for Landbruget, men, føjede det ærede Medlem til, det er de jo ogsaa for de andre Erhverv. Ja, deri har det ærede Medlem fuldstændig Ret; men der er den Forskel paa de andre Erhverv og Landbruget, at de andre Erhverv har faaet Prisforhøjelse for de Udgiftsførøgelser, de har haft. Det er kun over for Landbruget, man ikke vil vise et saadant Hensyn, og det er efter min Mening ganske urimeligt og til Skade ikke blot for det danske Landbrug, men i det lange Løb for hele det danske Samfund.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker Ordførerne for de fire store Partier for deres Tilslutning til Forslaget. Jeg synes, det er i høj Grad paaskønnelsesværdigt, at der her i Salen under de nuværende Forhold staar fire Landmænd op og paa de fire Partiers Vegne giver Tilslutning til et Forslag om at bevare den samme Pris, som nu har været gældende i et Aar, paa saa vigtige Varer som Smør og Mælk. Det vidner om et Samfundssind, som jeg synes man maa paaskønne, og som jeg haaber man ogsaa fra anden Side vil huske i den kommende Tid.

En af Ordførerne — jeg tror det var det ærede Medlem Hr. Løje — udtalte, vistnok med Tilslutning fra anden Side, at man gik med til dette Lovforslag i Haab om, at Landbrugets Udgifter saa ogsaa i den kommende Tid vilde blive overvaaget og holdt nede, ligesom man nu holdt Landbrugets Produktionspriser nede. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at for at det kan være muligt at holde Prisen paa Landbrugets Produkter nede i Fremtiden, maa det være en Forpligtelse saa vidt muligt at holde Priserne nede ogsaa paa andre Omraader og derved sikre, at Produktionen opretholdes i det nødvendige Omfang.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen talte jo en Del om Samfundssind. Jeg har endnu ikke her i Rigsdagen set det ærede Medlem omsætte denne Udtalelse paa den

Maade, at han har været rede til at kræve Ofre af sig selv og af dem, hvis Interesser han mener at skulle varetage. Det er altid i Kravet over for andre om at vise Samfundssind, det ærede Medlem er stærkt fremtrædende.

Jeg vil da gerne her ved denne Lejlighed paa Grund af de Udtalelser, det ærede Medlem har fremsat, sige, at jeg har den samme Opfattelse som i Fjor, da jeg kom til Rigsdagen med et Forslag om en Smørordning, der skulde sikre den nødvendige Produktion og samtidig sikre, at Prisen blev en saadan, at den almindelige Befolkning kunde faa Fedtstof til en overkommelig Pris. Da jeg i Fjor kom med Forslag om en vis Forhøjelse, gjorde jeg det med den Motivering, at dersom man ikke fik en saadan Forhøjelse eller rettere sagt en Fastlæggelse af Sommerprisen fra 1941, vilde Prisen automatisk gaa ned i Vinteren 1941—42. Da Eksportprisen ligger over Hjemmemarkedsprisen, vil nemlig den gennemsnitlige Pris blive lavere om Vinteren, naar Eksporten gaar ned, i Modsætning til om Sommeren, naar Eksporten gaar op. Hvis Prisen gik ned om Vinteren, vilde det i Forbindelse med den meget ringe Kornhøst kunne bevirke, at Produktionen blev saa ringe, at den ikke engang kunde dække Forbruget paa Hjemmemarkedet.

Det var Aarsagen til, at jeg fremsatte Forslaget i Fjor. Men ingen af de Forhold, der bevirkede, at jeg i Fjor foreslog en Forhøjelse, er til Stede i Aar. Lovforslaget gaar ud paa at fastholde den samme Pris som i Sommer og som i Fjor. Forholdet med den ringe Kornhøst foreligger heller ikke i Aar. Alle erkender, at Kornhøsten i alt Fald er mindst 5 Mill. Tdr. større end i Fjor. Jeg vil være tilbøjelig til at tro, at den snarere er lidt større, men lad os regne med de 5 Mill. Tdr., saa vil det dog med en Pris paa 30 Kr. pr. Td. — og det er det dog sikkert værd til Foder — betyde, at Landbruget bliver 150 Mill. Kr. mere velhavende i indeværende Høstaar end i Fjor. Men det, der er afgørende med Hensyn til Smørproduktionen, er naturligvis, at der ved Hjælp af disse 5 Mill. Tdr. Korn mere er større Sandsynlighed for at kunne opretholde Smørproduktionen end i Fjor.

Den Tanke kunde naturligvis tænkes, at det, vi faar mere i Aar, ikke vil gaa til